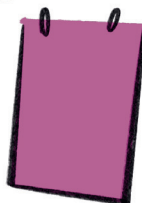
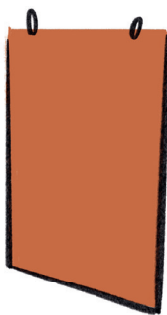
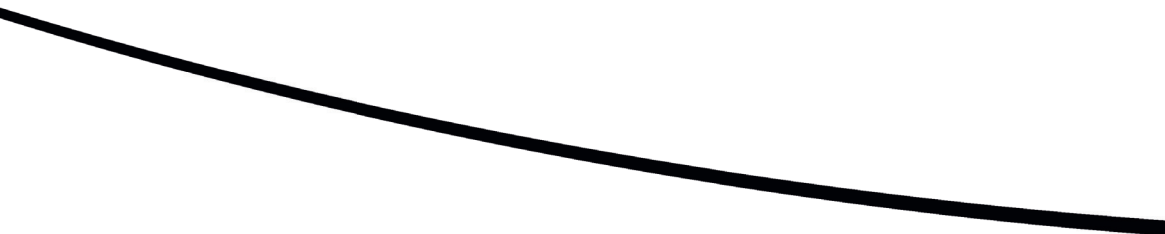

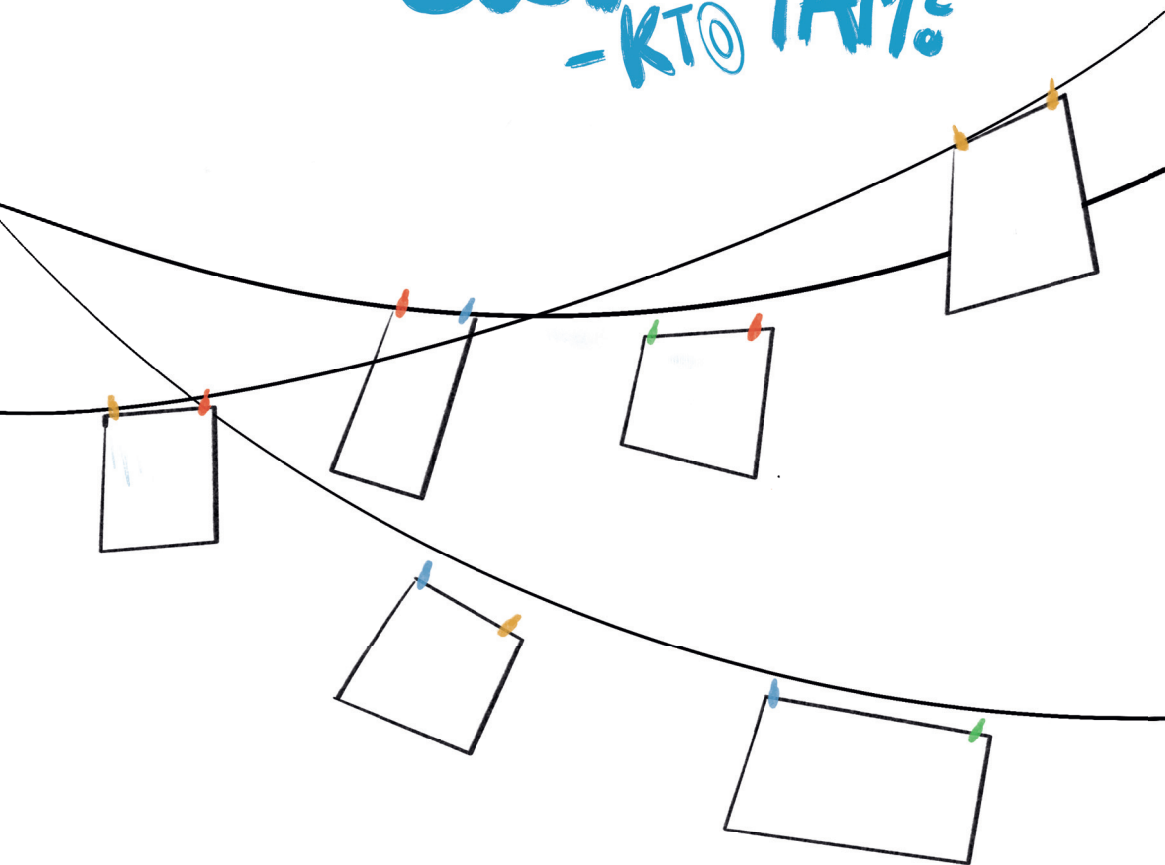
SŁUK SŁUK!

- KTO TAM?

SLUK, SLUK!
- KTO TAM?

starymlynzgierz

www.starymlynzgierz.pl

SZTUK,
SZTUK!
- KTO TAM?

Sztuk, Sztuk! - Kto tam?

Projekt w ramach konkursu na Zgierską Inicjatywę
Kulturotwórczą 2026

KATALOG

© Copyright by Miejski Ośrodek Kultury w Zgierzu

KURATORKI PROJEKTU

Zuzanna Łoś i Karolina Dębowska

PROJEKT GRAFICZNY / SKŁAD

Julia Nienadowska

FOTOGRAFIE

Fotografie zostały nadesłane przez uczestników
i uczestniczki projektu

WYDAWCA

MIEJSKI OŚRODEK KULTURY W ZGIERZU

ul. Długa 41A, 95-100 Zgierz

www.starymlynzgierz.pl

Projekt sfinansowany z budżetu Miejskiego Ośrodka Kultury w Zgierzu
w ramach konkursu na Zgierską Inicjatywę Kulturotwórczą 2026

Spis treści

O projekcie

Aleksander Biskup

Estera Bratkowska

Karolina Dębowska

Rozalia Fałek

Nora „grobownik” Graves

Aleksandra Garbolińska

Aleksandra Gąsiorowska

Wiktoria Głowacka

Maria Gogól

Borys J. Kopytnik

Kinga Krawczyk

Julia Nienadowska

Palina Ravinskaya

Liubow Smolczewski

Olga Smolna

Nadia Peszkowska

Julia Wasiak

Gabriela Witkowska

6

8

10

12

14

16

18

20

22

24

26

28

30

32

34

36

38

40

42

O projekcie

Do współpracy zaprosiliśmy 18 młodych artystów i artystek. Każda z osób uczestniczących w projekcie miała okazję zaprezentować swoją twórczość w nieszablonej przestrzeni, a uczestnicy i uczestniczki gry odkryć niedoceniane zakątki pozornie znanych ulic. W ramach projektu zaprezentowano kilkanaście mikrowystaw - różnorodne techniki, tematyka czy formy ekspozycji.

Powstała wystawa stanowi połączenie współczesnej, młodej sztuki z historyczną, XIX wieczną przestrzenią. A w końcu gdzie sztuka pasowałaby lepiej niż w dawnym miasteczku rzemieślników?

Miastko tkaczy powstało w latach 20. XIX wieku - sprowadzono do niego rzemieślników z zagranicy, którzy w zamian za dom i warsztat zajmowali się produkcją sukna. Dzięki przemysłowi tkackiemu liczba mieszkańców wzrosła o kilkanaście tysięcy, a Zgierz stał się miastem wzorcowym dla gospodarki rzemieślniczej. Choć w późniejszych latach lokalna produkcja podupadła, powołanie parku kulturowego w 2003 roku oraz szereg działań rewitalizacyjnych prowadzonych na jego terenie pozwalają na utrzymanie unikatowego charakteru tego miejsca. Na terenie Parku Kulturowego działają dziś liczne organizacje i instytucje kultury, które od tego roku współpracują ze sobą w ramach Partnerstwa na rzecz Miasta Tkaczy.

Niektóre z domów do dziś noszą na sobie ślady upływającego czasu, wyraźnie podkreślając dialog przeszłości z teraźniejszością, który chcemy zaakcentować także poprzez to wydarzenie.

Sztuka nie ma swojego miejsca jedynie w galeriach czy muzeach. Funkcjonuje również w przestrzeni publicznej - kameralnych podwórkach, ulicach i miejscach, które na co dzień mijamy bez większej uwagi. A tym samym może stać się częścią miejskiego krajobrazu tak naturalnie, jakby była jego elementem od zawsze.

Dawniej tkactwo było nierozdzielnie związane z codziennym życiem mieszkańców. Drewniane domki Miasta Tkaczy pełniły jednocześnie rolę produkcyjną jak i mieszkalną, a rzemiosło i życie codzienne przenikały się w nich każdego dnia. Dziś, poprzez udostępnianie sztuki w przestrzeni miejskiej, chcemy na nowo podkreślić tę więź i potęgować wyjątkowy charakter miejsca.

Projekt sfinansowany z budżetu Miejskiego Ośrodka Kultury w Zgierzu w ramach konkursu na Zgierską Inicjatywę Kulturotwórczą 2026.

Podziękowania za współpracę dla Muzeum Miasta Zgierza, Stowarzyszenia Miłośników Kultury Ludowej FOLKier oraz Świetlicy Środowiskowej Przystań prowadzonej przez Fundację Arka mieszczących się na terenie Parku Kulturowego.

Aleksander Biskup

Aleksander Biskup jest studentem pierwszego roku Edukacji Artystycznej na łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych. Rysunkiem interesuje się od dzieciństwa, a pasję zainspirowały filmy animowane, w szczególności kultowa seria bajek o Muminkach. W swoich pracach miesza ilustracje cyfrowe z tradycyjnymi formami. Łączy również formy kreatywnego pisania z medium wizualnym. Inspiruje się życiem codziennym i naturą.

Zbiór czterech ilustracji z motywem słońca jako radości, wykonanych technikami mieszanymi. Inspirowane głównie przelotnością emocji i ponownym odnajdowaniem samego siebie.

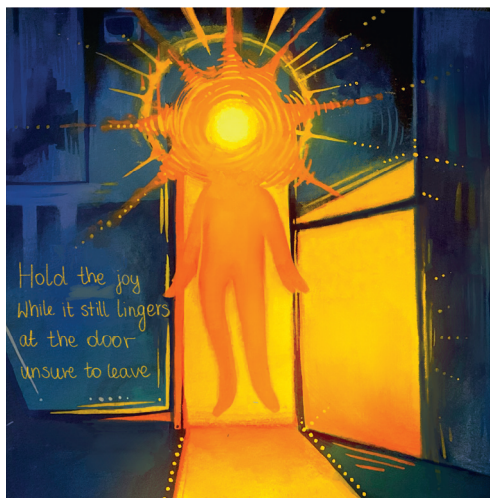

Bez tytułu 1, 2026

techniki mieszane - markery akrylowe, kredki, grafika cyfrowa, 25 x 25 cm

Bez tytułu 2, 2026

techniki mieszane - markery akrylowe, kredki, grafika cyfrowa, 25 x 25 cm

Bez tytułu 3, 2026

techniki mieszane - markery akrylowe, kredki, grafika cyfrowa, 25 x 25 cm

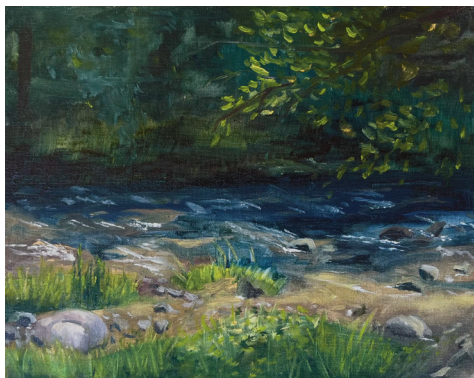
Bez tytułu 4, 2026

techniki mieszane - markery akrylowe, kredki, grafika cyfrowa, 25 x 25 cm

Estera Bratkowska

Estera Bratkowska urodziła się w Częstochowie w Polsce w 2003. Ukończyła ona I Liceum Ogólnokształcące im. Adama Mickiewicza w Olsztynie. Teraz jest studentką czwartego roku kierunku Grafika na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Uczęszcza ona do Pracowni Technik Wklęsłodrukowych prowadzonej przez dr hab. Alicję Habisiak-Matczak, Pracowni Litografii prowadzonej przez dr hab. Witolda Warzywodę i Pracowni Technik Łączonych prowadzonej przez prof. Sławomira Ćwieka. W 2025 roku wzięła ona udział w Międzynarodowym Graficznym Sympozjum w Urbino, zbiorowej międzynarodowej wystawie „Flash Drawing Tour” i wielu innych zbiorowych wystawach w Polsce. Jest ona członkinią koła naukowego „Eksperymentarium”. Jej inspiracją są relacje międzyludzkie i piękno.

Prace wybrane zostały nie tylko pod względem łączącego je tematu, na który wybrałam przyrodę, ale też sentymentu. Pokazują emocjonalne przywiązanie do miejsc, które powstaje w wyniku indywidualnych przeżyć. Czy to codzienny spacer obok płaczącej wierzby po drodze do szkoły, czy wspólne przesiadywanie nad rzeką z przyjaciółmi podczas wyjazdu do Zakopanego, w głowie zostają, nie tylko wspomnienia tych wydarzeń, ale też widoki miejsc, w których miały one miejsce. Czasami, krajobraz zapada w pamięć bardziej, i mimo upływającego czasu, mającego w zwyczaju zniekształcanie wspomnień, pejzaże pozostają nadzwyczaj wyraźne.

Zakopane, 2025

olej na płótnie, 30 x 24 cm

Zakopane 2, 2025

pastele olejne na papierze, 30 x 21 cm

Częstochowa, 2026
marker

Kolumna, 2026
marker

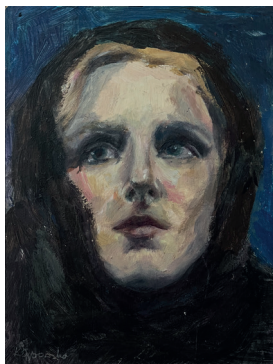
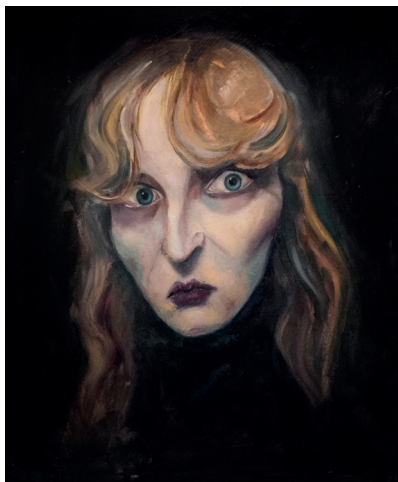
Łódź, 2026
marker

Karolina Dębowska

Artystka interdyscyplinarna, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Charakteryzatorka filmowa i teatralna oraz fryzjerka, na co dzień poruszająca się między planem zdjęciowym, sceną teatralną a pracownią malarską. Autorka wystawy charakteryzacji i malarstwa pt. „Widziadło”, prezentowanej w Starym Młynie w Zgierzu. W centrum jej zainteresowań twórczych znajduje się eksploracja świata filmu, teatru i wszelkich sztuk wizualnych - transformacja twarzy, tożsamości i emocji poprzez obraz, kostium i charakteryzację. Swoje działania dokumentuje w mediach społecznościowych w formie fotografii i krótkich nagrań wideo. Śpiewa również w Zgierskim Chórze Kameralnym.

Prezentowane prace są efektem fascynacji twarzą i jej związku - pozornie banalnego - z zachodzącymi w głowie procesami myślowymi. Są cyklicznym studium grymasu, krzyku, zdumienia, czy milczenia. Sprowadzają się do obserwacji mimiki jako maski i punktu granicznego między kontrolą a emocjonalnym rozpadem. Powracającym motywem jest też podwojenie twarzy – jako odbicia, sobowtóra lub wewnętrznego rozdwojenia. Twarze, często sportretowane w skrajnym zbliżeniu, pozostają gdzieś pomiędzy realizmem a steatralizowaną groteską.

Autoportret 1, 2024
akryl, płyta HDF
20 × 15 cm

Autoportret 2, 2024
akryl, płyta HDF
20 × 15 cm

Autoportret 3, 2024-2026

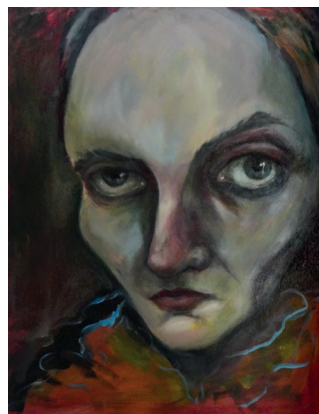
olej, płyta HDF,
30 × 45 cm

Lelele 2, 2025

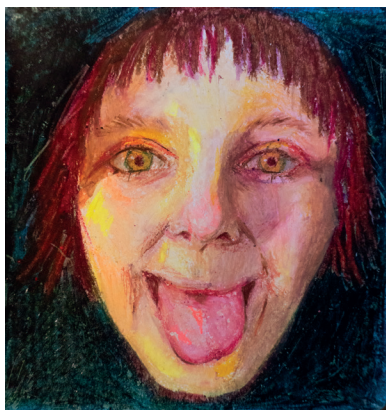
olej, płyta HDF, 20 x 15 cm

Lelele 3, 2025

olej, płyta HDF, 20 x 15 cm

Zero pół, 2024

olej, płyta HDF, 30 x 40 cm

Lelele, 2026

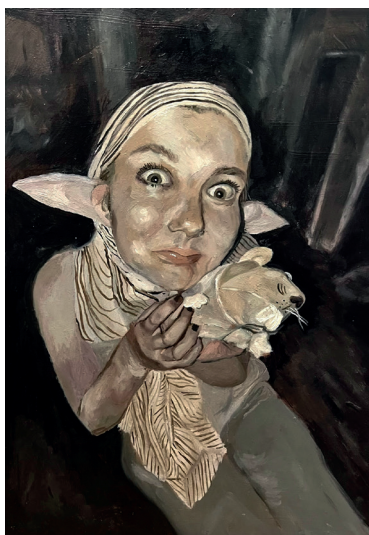
pastele, papier, 10 x 10 cm

Portret 16, 2026

pastele, papier, 17 x 21 cm

Portret 17, 2026

pastele, papier, 17 x 21 cm

Aaaaa, 2024

olej, płyta HDF, 30 x 40 cm

Szczur, 2025

olej, płyta HDF, 20 x 15 cm

Rozalia Fałek

Rozalia Fałek, tworząca pod pseudonimem Roziminis. Studentka edukacji artystycznej na Łódzkim ASP. Jej twórczość jest uosobieniem dziecięcej bez troski i próbą odnalezienia piękna w życiu codziennym. Podnosząca na duchu, skupia się na momentach i małych rzeczach które nas otaczają, a które łatwo przeoczyć. Jest aktualnie w trakcie tworzenia zina który ma na celu podkreślenie tych chwil. Tematyki tej nie omieszczała pokazać w swoim cyklu poświęconego kaczkom. Wybrała te zwierzęta gdyż zawsze w dzieciństwie autorki były one małymi pływającymi promykami słońca w pochmurny dzień. Jest chwila w której słońce pada pod odpowiednim kątem i pióra ptaków mieniają się kolorami jeszcze bardziej, Rozalia postarała się ująć właśnie ten moment.

Mandarynka, 2026
digital

Krzyżówka, 2026
digital

Karolinka, 2026
digital

Nora „grobownik” Graves

„grobownik” to pseudonim artystyczny Nory, studentki Edukacji Artystycznej na Łódzkim ASP. Jej twórczość cechuje zamiłowanie do kultury fandumu, kodowania stron internetowych, żałoby, znaków drogowych oraz zjawisk paranormalnych. Autorka zina „POZAGROBOWY”. To jej pierwsza w życiu wystawa.

„Migawkę wyrabia się nie z byle zachcianki. Ażeby okiełznać jeźdźstwo, należyte byłoby odwiedzenie jednoroźca. Tak więc zrobiłam. Spędziłam dwie dekady obcując blisko z koniami mechanicznymi, a w stajni czuję się jak w domu. Prezentuję tryptyk inspirowany podróżami z jednoroźcami, jako hołd wszystkim moich lat polegania na MPK.

Większe prace powstały na tłach zrobionych z kolekcji skasowanych biletów łódzkiej komunikacji miejskiej, kolekcjonowanych na przestrzeni ostatniego roku, może dwóch, akurat gdy nie miałam wykupionej migawki. Skończyłam wtedy już szkołę średnią – jeździłam od tamtej chwili bardziej z przyjemności, niż z przymusu. Biletów narastało.

Podliczając je wszystkie, „Obrazoburstwo” wyceniam na 395 złotych, a „Migawkę” na 417 złotych, bo pod portretem też są naklejone bilety. To definitywnie najbardziej kosztowne prace, jakie stworzyłam, ale nadal uznaje się skasowane bilety za śmieci, więc właściwie to chętnie oddam wszystkie w dobre ręce kogoś, kto wie jak się nimi zająć.

Jednoroźce mają udawane ogłowania zrobione z uchwytów, które wiszą w nowszych tramwajach przy suficie. Ale raczej chyba logiczne, że to z ich własnego wyboru, i to akcesorium – wtajemniczeni wiedzą, że jednoroźce ziemi łódzkiej mają to do siebie, że nawet zaprzężone zmierzają tam, gdzie muszą... o godzinach, które im pasują”.

Dziki wschód z cyklu
**Jeźdźcem się jest,
a nie bywa**
linoryt, A4

Migawka z cyklu
**Jeźdźcem się jest,
a nie bywa**
technika mieszana, A3

Obrazoburstwo z cyklu
**Jeźdźcem się jest,
a nie bywa**
technika mieszana, A3

Aleksandra Garbolińska

Aleksandra Garbolińska od sześciu lat uczestniczy w zajęciach malarskich prowadzonych przez Mirosława Łuczaka w Starym Młynie oraz bierze udział w organizowanych cyklicznych wystawach. To właśnie w tym miejscu małymi krokami zaczęła rozbudzać w sobie zainteresowanie sztuką. Dziś jest ona nieodłączną częścią jej osobowości, dlatego też zdecydowała się na studia z historii sztuki. Sztuka jest dla niej niekończącą się przygodą. Wierzy, że otwiera ona umysł, inspiruje do odkrywania nowych miejsc, poznawania historii i podejmowania twórczych poszukiwań. To właśnie ona dodaje do naszej codzienności wigoru i sprawia że prozaiczne życie może być ciekawsze.

Aleksandra jest osobą energiczną, dlatego też szczególnie lubi na obrazach żywe barwy i bijącą z nich energię, choć można podziwiać również bardziej stonowane prace. Artystka prezentuje przede wszystkim martwe natury i postacie. Maluje techniką olejną, a szkice wykonuje ołówkiem, węglem i sepią. Jak napisał sam Picasso „sztuka czyści dusze z codziennej warstwy kurzu”, tymi słowami artystka zachęca do zadbania o swoją duszę, zatrzymania się na chwilę i spojrzenia na jej prace, życząc przyjemnej kontemplacji.

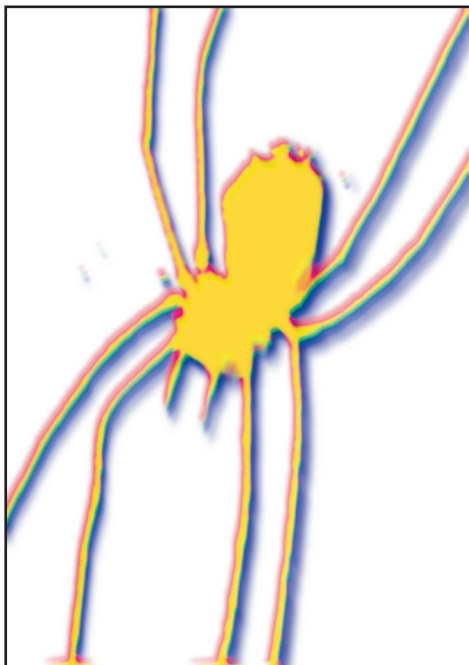
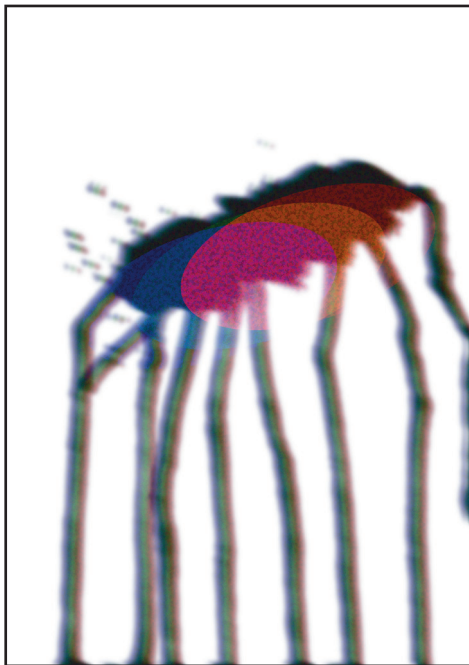
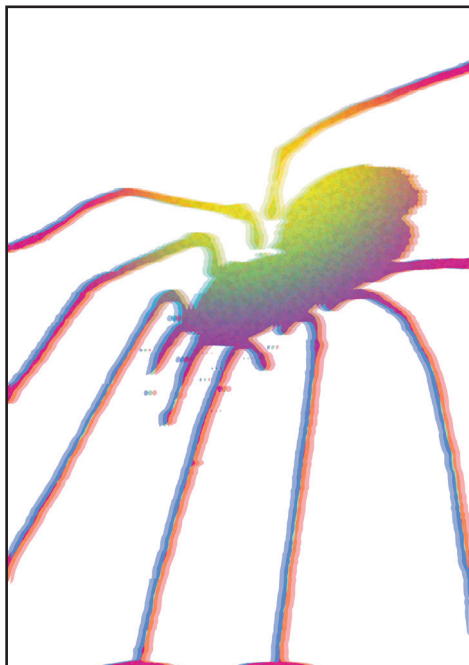
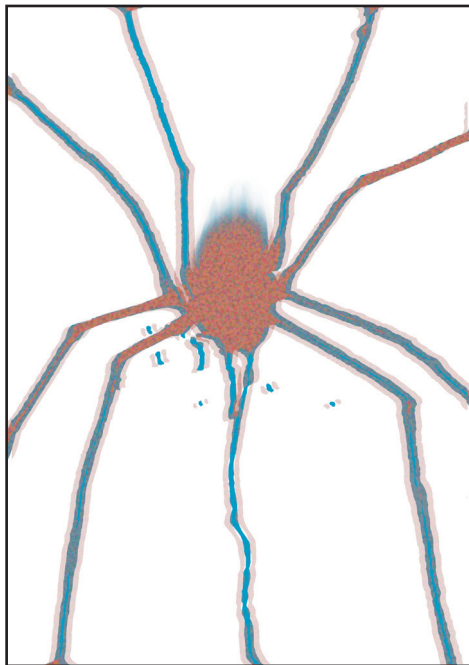

Aleksandra Gąsiorowska

Aleksandra Gąsiorowska ukończyła studia licencjackie na łódzkim ASP. W swojej twórczości zajmuje się przede wszystkim światem cyfrowym, ale czerpie inspirację również z przyrody i jej własnego otoczenia. Tematycznie nawiązuje do ludzkiej psychiki oraz zmiennej perspektywy, zakrzywiając ją lub zniekształcając. Warstwa wizualna jej prac często jest połączeniem technik tradycyjnych z technikami cyfrowymi, wyraźnie inspirowane komiksami jak i grami komputerowymi.

“4 Pająki i 4 kolory” to zestaw 4 prac w formacie A5 wykonanych cyfrowo – przedstawiają one sylwetki inspirowane tarantulami. Każda sylwetka została na początku namalowana ręcznie na papierze a później powstały kształt został edytowany cyfrowo. Każdy z pajaków ma też swój bazowy kolor z palety złożonej z cyjanu, magenty, żółtego i czerni – kolorów używanych typowo w drukarkach. Każda grafika tworzy kontrastujące zestawienie sylwetki pająka, budzącego u wielu lęk i niepokój, z wielokolorowymi plamami sugerującymi coś pozytywnego. Prace te były inspirowane kolorowymi ptasznikami, które są jednocześnie piękne, jak i przerażające dla wielu.

4 Pająki i 4 kolory
digital, A5

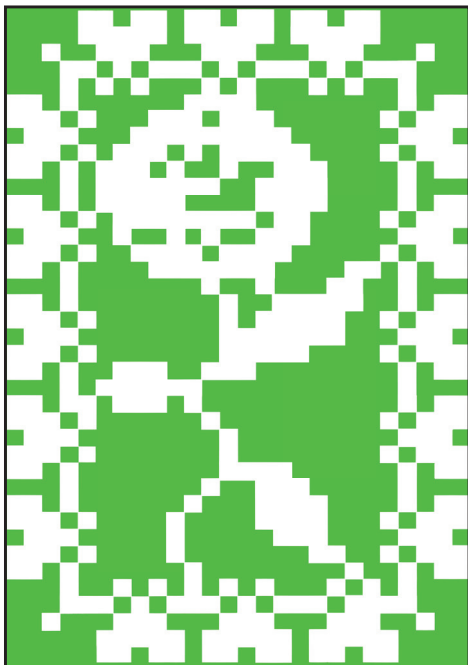
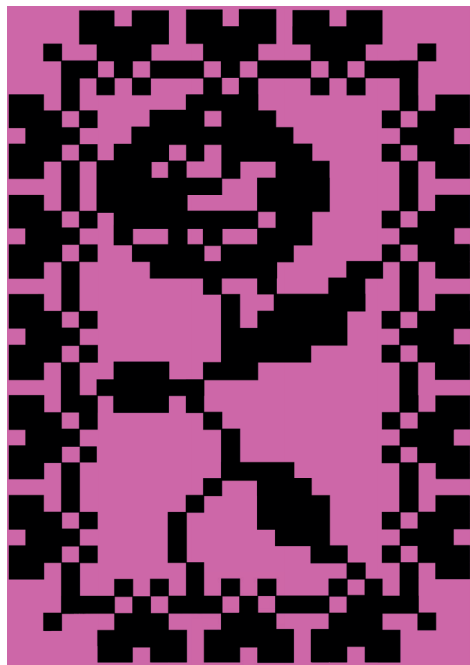

Wiktoria Głowacka

Wiktoria Głowacka to artystka nowych mediów studiująca na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. W swojej twórczości bada wpływ technologii, sztucznej inteligencji i internetu na współczesną tożsamość, emocje oraz relacje międzyludzkie. Łączy media cyfrowe, rzeczywistość rozszerzoną, interaktywność i elementy instalacji, tworząc prace na pograniczu sztuki, psychologii i kultury internetowej. Szczególne miejsce w jej praktyce zajmuje język - interesuje ją ewolucja znaczeń, internetowe neologizmy oraz sposób, w jaki słowa kształtują postrzeganie rzeczywistości.

Prezentowany cykl trzech plakatów opiera się na wizualnej grze z formą: klasyczny motyw haftowanej róży ułożony z kwadratowych modułów staje się tu zarazem tradycyjnym wzorem rękodzielniczym, jak i cyfrowym pikselem. To zderzenie nostalgii z technologią stanowi tło dla rozważań o bliskości we współczesnym świecie. Głównym elementem cyklu jest praca z napisem „I told chat gpt about us”. Jest to bezpośrednia, współczesna reinterpretacja wiralowej frazy poetyckiej „I told the moon about you” (pochodzącej z utworu mówionego Ethana Jewella z 2024 roku). W oryginale poetycki gest powierzania księżycowi myśli o ukochanej osobie symbolizował głęboką tęsknotę i szukanie powiernika w niemej naturze. W wersji plakatu ten romantyczny rytuał zostaje przeniesiony w realia ery cyfrowej - dzisiejszym „księżycem”, do którego zwracamy się z przeżyciami, wątpliwościami i historiami o naszych relacjach - staje się sztuczna inteligencja.

I told ChatGPT about us, 2026
druk cyfrowy, 100 cm x 70 cm

Maria Gogól

Maria Gogól urodziła się w Polsce, w Łodzi w 2002 r. Skończyła Liceum Sztuk Plastycznych im. Stanisława Wyspiańskiego w Tomaszowie Mazowieckim. Jest studentką grafiki warsztatowej na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Uczęszcza do dwóch pracowni: Technik Wklęsłodrukowych dr hab. Alicji Habisiak Matczak oraz Technik Łączonych prof. Sławomira Ćwieka. Jest również członkinią studenckiego koła naukowego "Eksperymentarium". W grafice interesuje się udoskonalaniem warsztatu technicznego, ale także jest otwarta na spontaniczne rozwiązania. Inspiracją dla niej są zwierzęta- zwłaszcza psy, które często są tematyką jej prac. W sztuce używa mocnych kontrastów światłocieniowych oraz szuka metod na ekspresyjne wyrażanie siebie.

Opis wystawy: Wystawa przedstawia zbiór prac autorki, których tematyką są szczeniaki. Zostały wykonane w technice mezzotinty będącej jedną z jej ulubionych technik graficznych. Zwierzęta zostały przedstawione w sposób realistyczny. Dodatkowo mezzotinta pozwala na uzyskanie gładkich przejść, które nadają teksturę i namacalność szczeniakom. Z dala obiekty mogą wydawać się monumentalną masą, a dopiero po przykuciu uwagi zarysowują się delikatne pyszczki i odnóża. Ciepłe kolory wywołują przytulny klimat podczas gdy ciemne brązy dodają dozę niepokoju. Autorka darzy szczenięta szczególną sympatią. Jej prace związane z psami mają na celu dzielić się pozytywnymi emocjami jakie pupile w niej wyzwalają.

Najlepsi przyjaciele, 2026

mezzotinta, 15 x 15 cm

Szczeniak III, 2025

mezzotinta, 10 x 15 cm

Szczeniak II, 2025

mezzotinta, 10 x 15 cm

Szczeniak I, 2025

mezzotinta, 8 x 15 cm

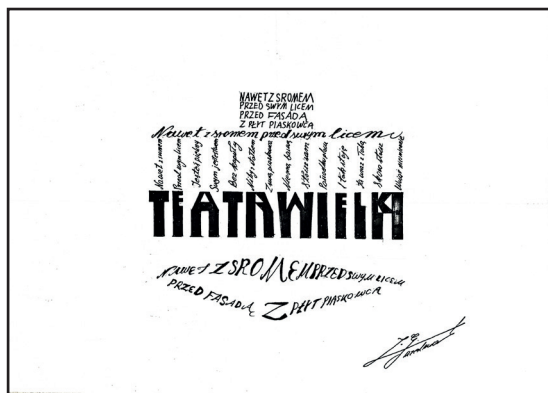
Borys J. Kopytnik

Borys J. Kopytnik vel J. G. Hazelwort - publikujący od 2018 roku pod pseudonimem autor poezji, dramatu i prozy. Debiutował w 2023 roku wydaną samodzielnie książką pt. „Ariergarda w pięciu cyklach” będącą eksperymentalnym połączeniem form i gatunków. Prywatnie pasjonat literatury, historii, sztuki i starej kinematografii. W ramach wystawy „Sztuk, sztuk! Kto tam?” autor zdecydował się zaprezentować zbiór kaligramów opartych o wiersze, zarówno starsze, jak i nowe. Kaligramy w zamyśle mają połączyć formę literacką z formami plastycznymi, dodatkowo prezentując autorskie wyobrażenie stojące za tekstami w formie przypominającej zapiski z marginesu.

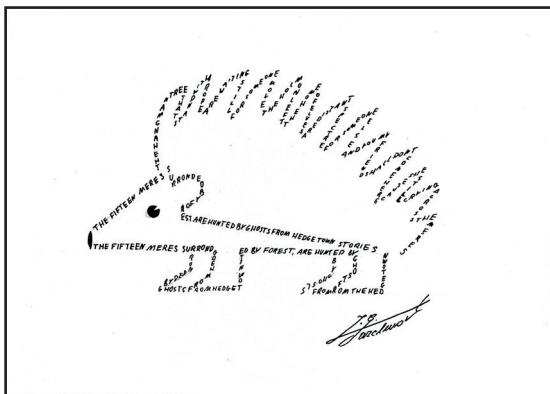
MORFEM, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

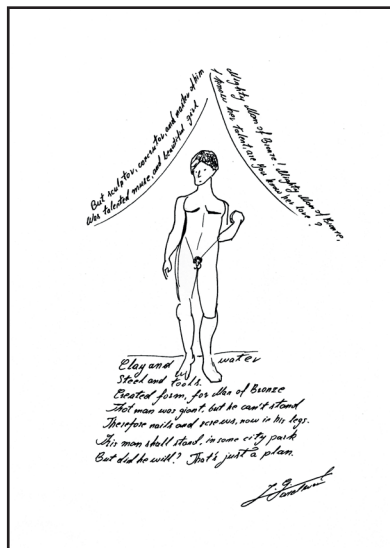

TEATR WIELKI, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

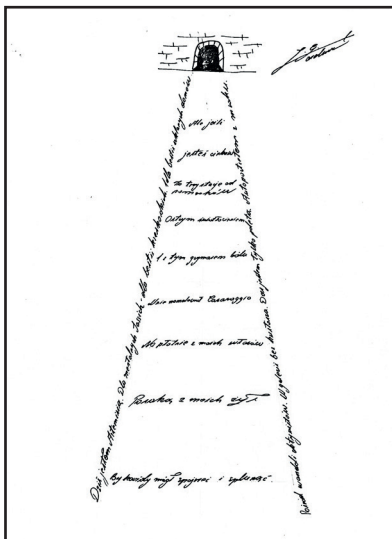
HEDGEHOG, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

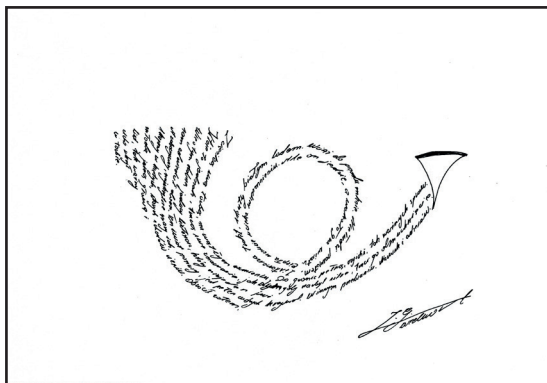
MAN OF BRONZE, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

NAMALOWAŁ MNIE, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

LISTONOSZ, 2026

cienkopis kreślarski na papierze, A4

Kinga Krawczyk

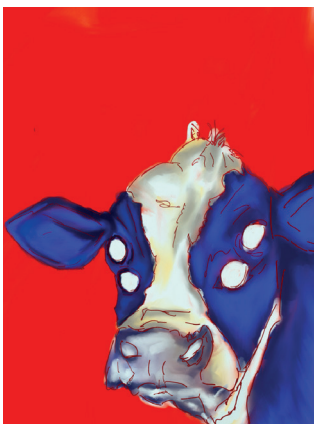
Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, na kierunku edukacja artystyczna. Uwielbia łączyć mocne kontrastowe kolory. Prezentowana wystawa jest wyborem prac powstałych na przestrzeni ostatnich lat i stanowi zapis artystycznych poszukiwań. Po przez spokojne subtelne kompozycje po bardziej ekspresyjne i dynamiczne obrazy.

Wybrane prace są różnorodne pod względem technik. Dwie prace są oparte na motywie realizmu magicznego, które wchodziły w skład dyplomu. W wystawie zostały zawarte również pejzaz, rysunki cyfrowe oraz prace malarskie.

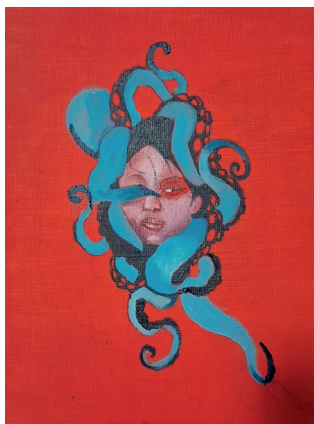
Fobia

rysunek cyfrowy, 18 x 24 cm

Krowa

rysunek cyfrowy, 18 x 24 cm

Macki

akryl na płótnie, 18 x 24 cm

Bez tytułu I z cyklu *realizm magiczny*

Tusz na papierze, 100 x 70 cm

Bez tytułu II z cyklu *realizm magiczny*

Tusz na papierze, 100 x 70 cm

Zachód I

akwarela na papierze, 18 x 24 cm

Zachód II

akwarela na papierze
18 x 24 cm

Odptyw

akryl na płótnie
18 x 24 cm

Ośmiornica

akryl na płótnie

Wróżka

akryl na płótnie

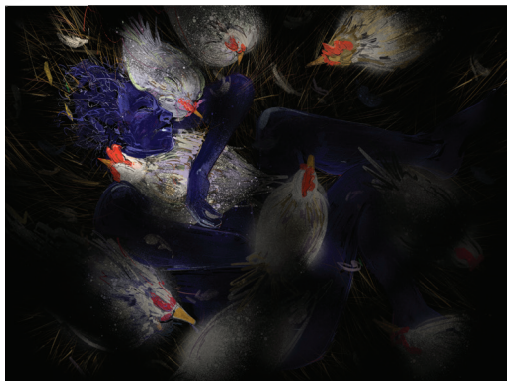

Julia Nienadowska

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, na kierunku edukacja artystyczna. Wybrane prace pochodzą z cyklu „W oparach absurdu - rysunkowe interpretacje frazeologizmów”, które czerpią inspirację z Polskiej Szkoły Plakatu. Cyfrowe rysunki są wizualną interpretacją frazeologizmów zawartych w tytułach.

Dwoić się i troić, 2026
rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

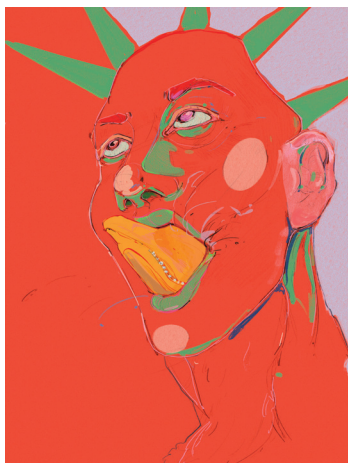
Kłaść się z kurami, 2026
rysunek cyfrowy, 30 x 40 cm

Rzucić okiem, 2026
rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

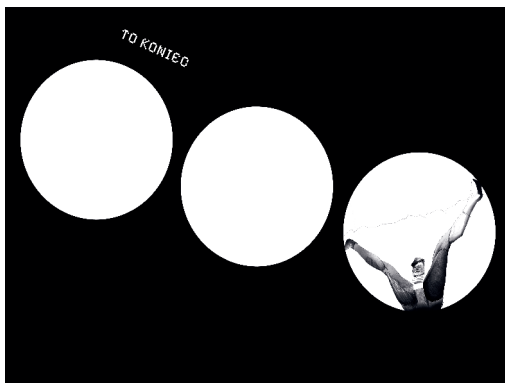

Człowiek człowiekowi wilkiem, 2026
rysunek cyfrowy, 30 x 40 cm

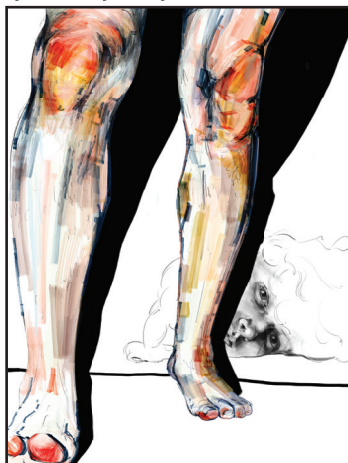
Kaczy dziób, 2025

rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

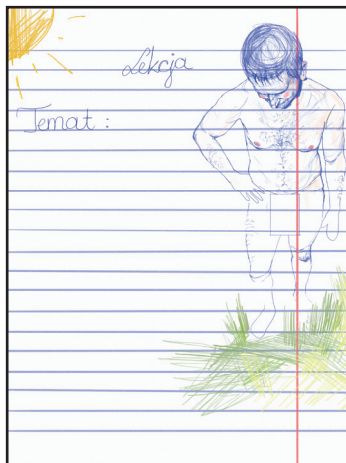
Być w kropce, 2026

rysunek cyfrowy, 30 x 40 cm

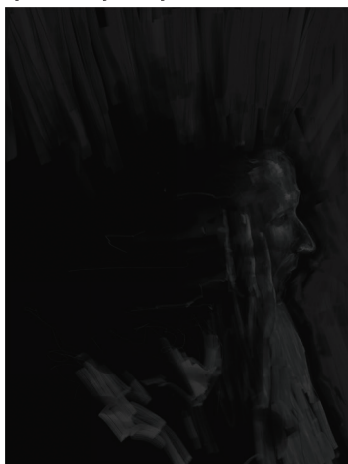
Stracić głowę, 2026

rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

Znaleźć się na marginesie, 2026

rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

Usunąć się w cień, 2026

rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

Lecieć w kulki, 2026

rysunek cyfrowy, 40 x 30 cm

Palina Ravinskaya

Palina jest studentką ostatniego roku Akademii Sztuk Pięknych, gdzie zajmuje się m.in. projektowaniem kostiumów do etud studenckich. W swojej twórczości łączy warsztat techniczny z indywidualnym językiem formy - własnymi kształtami, deformacjami i motywami, które powracają w kolejnych pracach jak osobisty alfabet.

Jej rysunki wyrastają bezpośrednio z przeżytych emocji i doświadczeń, także tych trudnych i bolesnych, które artystka przekłada na obraz zamiast chować je w słowach. Fascynuje ją to, co dziwne, nieoczywiste i niepokojące - groteska, zniekształcenie, mrok przełamany ironią. Część prezentowanych prac powstała w ramach ćwiczeń i dyplomu na ASP, pozostałe są efektem czystej potrzeby narysowania czegoś na własnych zasadach.

Zaprezentowany zestaw prac krąży wokół napięcia między pięknem a rozpadem. Gęste, wirujące linie tuszu oplatają postacie i przedmioty niczym żywa, organiczna tkanka, zacierając granicę między formą a chaosem, który ją otacza. Obok intensywnych, czarno-czerwonych kompozycji pojawiają się prace lżejsze: komiksowa scena pełna ironii i napięcia między bohaterami, swobodne szkice mimiki i emocji, a także bardziej malarskie, kolorowe studia postaci. Całość składa się na osobisty, konsekwentnie rozwijany świat wizualny, w którym technika idzie w parze ze szczerością.

Samochód

Głupoty

Szkic

Miłość

Kobieta

Kobiety lubią słuchać

Komiks

Liubow Smolczewski

Liubow studiuje edukację artystyczną na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Owa wystawa jest jego pierwszą i stanowi podsumowanie ostatnich prac artysty.

Od niedawna pracuje nad komiksem traktującym o mieszkańcach pewnego hotelu. Każdy z nich trafił tam z innego powodu, lecz wyjdzie z niego dopiero, gdy upora się z osobistymi problemami. „Moimi inspiracjami są film „Zakłęte rewiry” w reżyserii Janusza Majewskiego, jak i koncepcyjny album muzyczny „Marmur” Taco Hamingwaya. Fascynuje mnie motyw budynku jako stanu ducha bohatera. To właśnie zamierzam oddać w komiksie”

Wystawa składa się z concept artów - projektów postaci i wnętrz. Wstępne projekty prezentują początkowe fazy procesu twórczego, którym Liubow chce się podzielić. Pozostałe samodzielne prace to: ilustracja bez tytułu i autoportret w formie plakatu.

Jako fanatyk archaicznych form, Liubow zaprezentuje wizualia na urządzeniu projekcyjnym - grafoskopie. Maszynie staroświeckiej, acz interaktywnej. Każdy odwiedzający również będzie mógł się zapoznać i wyrazić artystycznie.

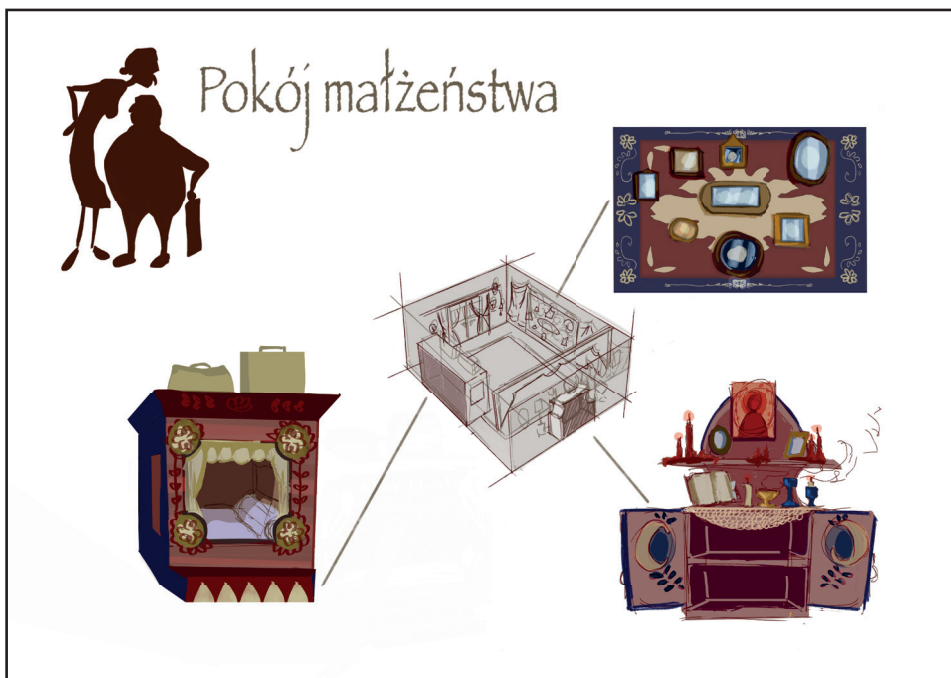
Projekt postaci Hanka, 2026

rysunek cyfrowy, a4

Projekt postaci Eustachy, 2026

rysunek cyfrowy, a4

Projekt wnętrza Pokój małżeński, 2026

rysunek cyfrowy, a3

Bez tytułu, 2026

rysunek cyfrowy, 50 x 70 cm

Autoportret, 2026

rysunek cyfrowy, 50 x 70 cm

Olga Smolna

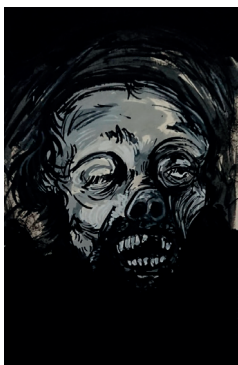
Olga Smolna jest dwudziestodwuletnią studentką grafiki na ASP w Łodzi i zwyciężczynią 18. Konkursu na małą formę graficzną. Sztuką (mniej lub bardziej profesjonalnie) zajmuje się całe życie, a dotychczas jej największą wystawą była wystawa na lodówce. Za pośrednictwem twórczości opowiada odbiorcom o tym, co wnosi do jej życia najwięcej radości: historii wielorybnictwa i morskich wypraw, kobietach i świecidełkach.

Prace prezentowane na wystawie należą do dwóch cyklów autorki. Pierwszy z nich to (wciąż powiększająca się) kolekcja niewielkich grafik wklęsłodrukowych inspirowanych twórczością dawnych wielorybników. Łącząc różnorodne techniki, artystka przedstawia wieloryby na zróżnicowane sposoby: od schematycznych sylwetek po abstrakcyjne tekstury.

Drugi z cyklów jest serią rysowanych tuszem porterów, przedstawiającą zmarłych marynarzy zaginionej ekspedycji Franklina z 1845 roku. Ciała żeglarzy, zmumifikowane przez wieczną zmarzlinę, zostały ekshumowane w latach 80. XX wieku, a wykonane wówczas zdjęcia zwłok wywierają niezwykle wrażenie i nie pozwalają o sobie zapomnieć. Portretując młodych, nieżyjących od połowy XIX wieku ludzi, artystka chciała dać ujście emocjom, towarzyszącym jej podczas poznawania losów członków ekspedycji oraz upamiętnić kilku spośród nielicznych, których twarze znane są do dzisiaj.

John Hartnell, 2025
tusz, 25 x 20 cm

William Braine, 2025
tusz, 21 x 15 cm

John Torrington, 2025
tusz, 17 x 24,5 cm

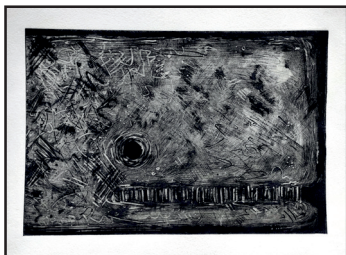
Wieloryb I, 2025

akwatinta, akwaforta, odprysk, 15 x 21 cm

Wieloryb II, 2025

akwatinta, sucha igła, 15 x 21 cm

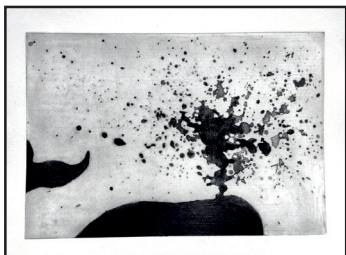
Wieloryb III, 2025

akwatinta, sucha igła, 15 x 21 cm

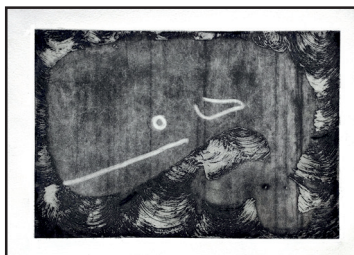
Wieloryb IV, 2025

odprysk, akwatinta, sucha igła, 15 x 21 cm

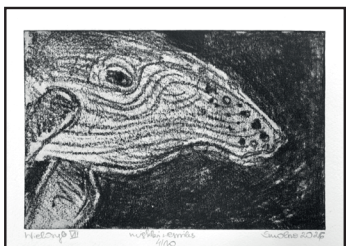
Wieloryb V, 2025

odprysk, sucha igła, 15 x 21 cm

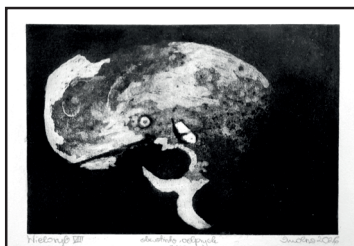
Wieloryb VI, 2025

akwatinta, 15 x 21 cm

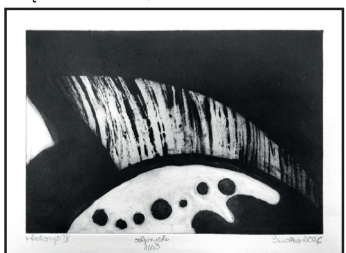
Wieloryb VII, 2026

miękki werniks, 15 x 21 cm

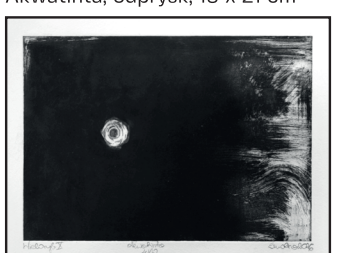
Wieloryb VIII, 2026

Akwatinta, odprysk, 15 x 21 cm

Wieloryb IX, 2026

odprysk, 15 x 21 cm

Wieloryb X, 2026

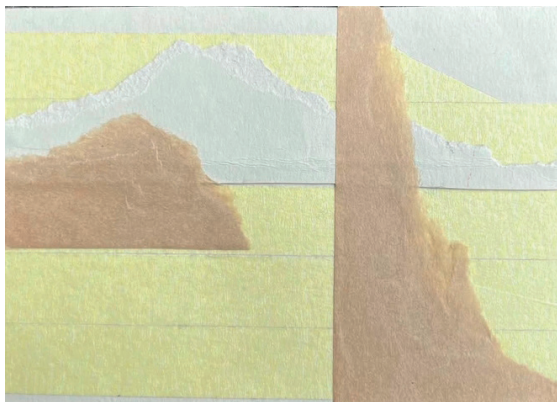
Akwatinta, 15 x 21 cm

Nadia Peszkowska

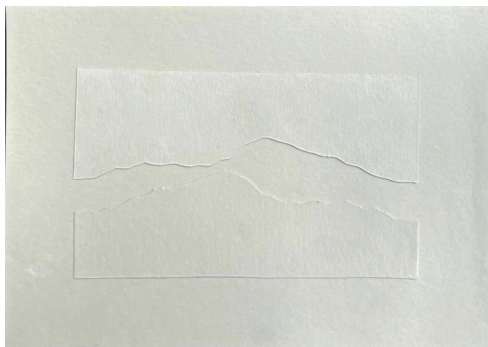
Nadia Peszkowska - studentka III roku Edukacji Artystycznej Technik Teatralnych Filmowych i Telewizyjnych na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi.

„Wybrane przeze mnie prace powstały w technice, w której czuję się najlepiej –przez zabawę kompozycją i kolażem. Lubię łączyć ze sobą różne papiery, faktury, kolory i przypadkowe elementy, trochę je ze sobą zderzać i sprawdzać, co z tego wyjdzie. Nie zawsze zaczynam z konkretnym pomysłem – często pozwalam, żeby sama kompozycja prowadziła mnie dalej. Najbardziej interesuje mnie właśnie ten moment, kiedy z pozornie niepasujących do siebie rzeczy zaczyna powstawać całość. Prace, które przedstawiałam przedstawiają pejzaże górskie, wykonane zostały na plenerze w Gliczarowie Górnym”.

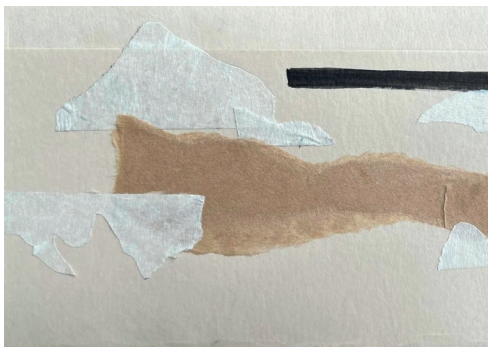
Bez tytułu I, 2026

kolaż, 15 x 21 cm

Bez tytułu II, 2026

kolaż, 15 x 21 cm

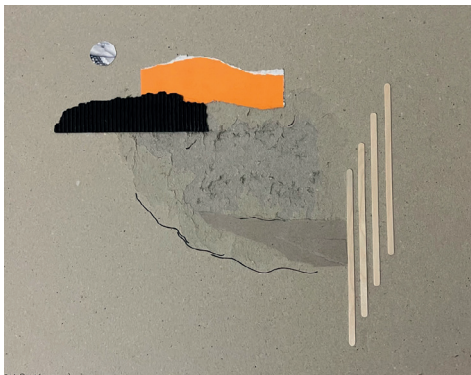

Bez tytułu III, 2026

kolaż, 15 x 21 cm

Bez tytułu - tryptyk, 2026
kolaż, pojedyncza praca - 35 x 45 cm

Bez tytułu IV, 2026
kolaż, 15 x 21 cm

Bez tytułu V, 2026
kolaż, 15 x 21 cm

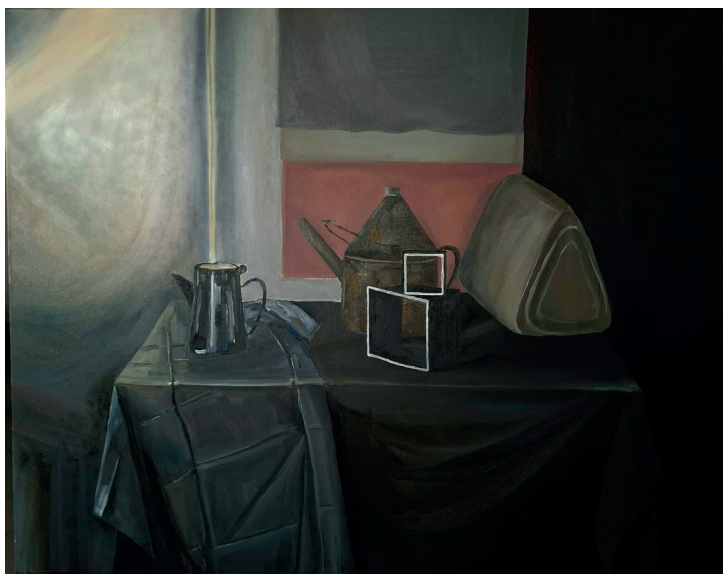
Julia Wasiak

Julia Wasiak jest studentką Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. W swoich obrazach stara się zatrzymywać chwile i emocje, które często pozostają niezauważone. Inspirują ją ludzie, wspomnienia oraz przedmioty codziennego użytku. Traktuje malarstwo jako sposób opowiadania historii, jednocześnie pozostawiając odbiorcy przestrzeń do własnej interpretacji.

Żółta martwa natura

akryl na płótnie
100 x 70 cm

Czarna martwa natura

akryl na płótnie
100 x 80 cm

Bez tytułu I

akryl na płótnie, 50 x 70 cm

Bez tytułu II

akryl na płótnie, 50 x 70 cm

Bez tytułu III

akryl na płótnie, 50 x 70 cm

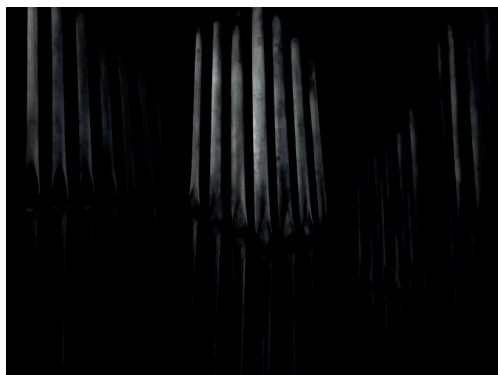
Bez tytułu VI

akryl na płótnie, 50 x 70 cm

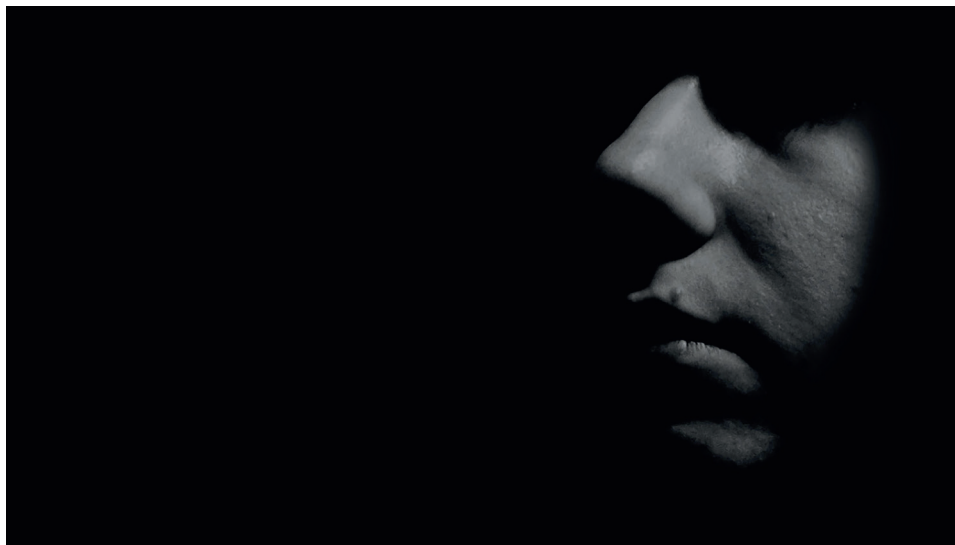
Gabriela Witkowska

Studentka kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Interesuje się szeroko pojętą sztuką plastyczną, ale również sztuką muzyczną, szczególnie grą na organach i innych instrumentach klawiszowych. Zainteresowanie organami ma swoje odzwierciedlenie w pracy O1, przedstawiającej organy piszczałkowe w kościele parafii p.w. Jana Pawła II w Zgierzu. W kręgu zainteresowań szczególne miejsce zajmują portrety. Prace G1, G2 i G3 są autoportretami artystki. C1 jest portretem Cezarego Kokota, narzeczonego Gabrieli Witkowskiej.

O1

fotografia, 70 x 52,5 cm

G3

fotografia, 70 x 39,4 cm

G2

fotografia, 70 x 52,5 cm

G1

fotografia, 70 x 50 cm

C1

fotografia, 70 x 52,5 cm

